

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 8Csp/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220200359
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2023:8220200359.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., právne zastúpená advokátom: Mgr. Matúš Macko, so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, proti žalovanému: 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, právne zastúpený advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 954,96 Eur s príslušenstvom a vyslovenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, v opätovnom konaní po rozhodnutí Krajského súdu v Prešove č.k. 7 CoCsp 11/2022-190 z 26.09.2022, takto

rozhodol:

I. Určuje, že zmluvné dojednanie v „obchodných podmienkach pre úver – pôžičkanabývanie“ k Zmluve o úvere pôžička na bývanie č. 2586314787 uzavretej 14.12.2012 medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom, uvedené v článku 7. označenom ako cit. „Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie“, v jeho bode 7.3 v znení cit. „Platby od Dlžníka sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: na poplatky podľa Sadzobníka poplatkov, úrok z omeškania, úrok z úveru, splátka istiny úveru.“, je neprijateľné a teda neplatné.

II. Žalobkyni priznáva voči žalovanému 100 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 24.02.2020 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému vydania jej bezdôvodného obohatenia v sume 954,96 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy počnúc od dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia, ako aj vyslovenia neprijateľnosti a teda neplatnosti dojednania v čl. 4., bode 4.10. „Zmluvy o úvere pôžička na bývanie, č. 2586314787“ zo 14.12.2012 a tiež neplatnosti dojednania v čl. 7., bode 7.3. „Zmluvy o úvere pôžička na bývanie, č. 2586314787“ zo 14.12.2012 – obchodné podmienky pre úver – pôžička na bývanie, a tiež sa domáhala priznania jej náhrady trov konania.

Žalobkyňa svoju žalobu odôvodnila tým, že 14.12.2012 uzavrela v postavení spotrebiteľa so žalovaným, ako dodávateľom cit. „Zmluvu o úvere pôžička na bývanie, č. 2586314787“ (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver v sume 10 000,- Eur, pri RPMN (ročnej percentuálnej miere nákladov) vo výške 10,35 %; priemernej RPMN 12,29 % a pri ročnej úrokovej sadzbe 8,90 %, pričom sumu úveru žalovaná splácala splátkami v sume po 138,50 Eur, ktorým splátkami takto žalovaná zaplatila žalovanému celkovo sumu vo výške 10 954,96 Eur avšak nedôvodne, pretože podľa žalobkyne úverová zmluva zo 14.12.2012 neobsahuje všetky zákonné náležitosti a preto ju treba

považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Okrem toho podľa žalobkyne úverová zmluva zo 14.12.2012 obsahuje aj neprijateľné zmluvné dojednanie v čl. 4., bode 4.10. úverovej zmluvy, pretože v rozpore s, v čase uzavretia úverovej zmluvy zo 14.12.2012, účinným § 93b ods. 1 a 2 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, banka (žalovaný) nepoučila žalobkyňu o možnosti alternatívneho riešenia sporov súvisiacich s bankovými obchodmi, ale podľa označeného dojednaní mali byť všetky spory vyplývajúce z úverovej zmluvy zo 14.12.2012 riešené výlučne pred rozhodcovským súdom, vopred vybraným dodávateľom (žalovaným). Napokon žalobkyňa svoj žalobný návrh na vyslovenie neprijateľnosti a teda neplatnosti dojednaní v čl. 7., bode 7.3. obchodných podmienok k úverovej zmluve zo 14.12.2012 v znení cit. „Platby od Dlžníka sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: na poplatky podľa Sadzobníka poplatkov, úrok z omeškania, úrok z úveru, splátka istiny úveru.“, odôvodnila tým, že podľa žalobkyne je toto dojednanie neprijateľným a teda neplatným, pretože umožňuje žalovanému (banke, dodávateľovi) započítavať platby poukazované žalobkyňou (spotrebiteľom) na splatenie istiny úveru, na iný účel, akým je splatenie istiny úveru, čo je prvoradým záujmom a voľou spotrebiteľa. Uvedené dojednanie teda umožňuje žalovanému postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítavanie platieb žalobkyne je tak pre ňu netransparentné. Prílohami žaloby boli: „Zmluva o úvere pôžička na bývanie“ zo 14.12.2012, Obchodné podmienky pre úver - pôžička na bývanie v znení účinnom od 16.02.2012; výpis z účtu žalobkyne za obdobie od 13.12.2012 do 10.09.2019.

Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že nie je pravdou, žeby úverová zmluva zo 14.12.2012 neobsahovala, v čase jej uzavretia vyžadované všetky zákonné náležitosti a vo vzťahu k žalobkyňou namietanej neprijateľnosti dojednaní v čl. 4., bode 4.10. úverovej zmluvy týkajúceho sa rozhodcovskej doložky, žalovaný uviedol, že toto nemožno považovať za neplatne dojednané, pretože rozhodcovská doložka nebola dojednaná ako výlučná, keďže podľa čl. 10.2.2. písm. b) časti II. VOP žalovaného, ak by bola v spore vyplývajúcom z úverovej zmluvy žalobcom žalobkyňa, tak táto si mohla vybrať či si svoje nároky voči banke ako žalovanému, uplatní na rozhodcovskom súde alebo na všeobecnom súde. Napokon v súvislosti so žalobkyňou namietanou neprijateľnosťou zmluvného dojednaní v čl. 7., bode 7.3. obchodných podmienok k úverovej zmluve, týkajúceho sa spôsobu započítavania jej platieb, žalovaný uviedol, že spôsob tohto započítavania na poplatky, úroky a istinu vychádza z obchodnoprávneho charakteru zmluvy o úvere, pretože zmluva o spotrebiteľskom úvere je absolútnym obchodom a z toho vyplýva aj aplikácia ustanovení Obchodného zákonníka na jej znenie a to aj s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20 Co/181/2015 z 26.07.2016; takže podľa žalovaného bez ohľadu na spotrebiteľský charakter žalovaný postupoval v súlade so zákonom, keď započítaval úhradu najskôr na úroky a až následne na istinu, keďže žalobkyňa neučinila žiadne prehlásenie, žeby to malo byť inak, preto žalovaný má za to, že nemožno hovoriť o neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

Súčasťou vyjadrenia žalovaného bol aj Všeobecné obchodné podmienky (VOP) žalovaného v znení účinnom od 23.06.2012.

Žalobkyňa vo svojom vyjadrení (replika) k stanovisku žalovaného, prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrvala na tom, že úverová zmluva zo 14.12.2012 nemá všetky zákonné náležitosti [neobsahuje predpoklady použité na výpočet RPMN; neobsahuje ani informáciu o druhu spotrebiteľského úveru; o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere ani o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť]; v súvislosti s ňou namietaným neprijateľným dojednaním v čl. 4., bode 4.10. úverovej zmluvy žalobkyňa poukázala na judikatúru v identických prípadoch, kedy súdy už konštatovali neprijateľnosť aj ňu namietaného označeného dojednaní o rozhodcovskej doložke. Napokon k otázke poradia započítania platieb žalobkyňa uviedla, že otázka neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky, týkajúcej sa poradia započítavania splátok, už bola opakovane jednotne judikovaná, nielen vo vzťahu k nebankovým subjektom, ale aj vo vzťahu ku všetkým známym kamenným bankám a konkrétne vo vzťahu k žalovanému už bola predmetná zmluvná podmienka rovnako určená za neprijateľnú aj rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 29 Csp 6/2018 z 21.01.2019, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7 Co 61/2019 zo 17.09.2019; rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 29 Csp 25/2018 z 25.02.2019, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6 Co 71/2019 z 20.02.2020; rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2 Co 60/2019 z 26.08.2019 či sp. zn. 9Co/85/2019 z 21.11.2019; sp. zn. 13 Co 156/2019 z 25.02.2020; sp. zn. 19 Co 25/2019 z 27.08.2019, pričom v tej spojitosti žalobkyňa apelovala, že v záujme požiadavky právnej istoty pri obdobných skutkových okolnostiach by mal súd rozhodnúť obdobne s tým, že k procesnej stránke dokazovania neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorej neprijateľnosť už bola judikovaná, žalobkyňa poukázala na publikáciu cit. «Števec, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič,

M., a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015, 635 s., 636 s.: „Ak by však dodávateľ opätovne uplatnil žalobou plnenie na základe tej istej neprijateľnej podmienky, pre ktorú mu už súd raz plnenie z takejto zmluvnej podmienky nepriznal, súd mu žalobu bez ďalšieho môže zamietnuť a nemusí už opätovne zdôvodňovať nepríjemnosť zmluvnej podmienky. Stačí poukázať už na právoplatný rozsudok súdu. Súd nemôže priznať ochranu dodávateľovi, ak sa domáha plnenia v rozpore so zákonom.“»

Na pojednávaní 24.11.2021, ktoré sa konalo v neprítomnosti žalobkyne a jej právneho zástupcu, ktorí svoju neúčast' písomne ospravedlnili z objektívnych dôvodov, právny zástupca žalovaného argumentačne zotrval na svojich skorších písomných vyjadreniach uvedených vo vyjadrení k žalobe. Na otázku súdu, na ktorom mieste v úverovej zmluve by sa malo nachádzať dojednanie o spôsobe započítavania platieb žalobkyne na splatenie úveru, ktorého neprijateľnosť sa žalobkyňa dovoláva, okresný súd napokon konštatoval, že takýto bod sa v úverovej zmluve nenachádza.

Okresný súd rozhodol vo veci rozsudkom č.k. 8 Csp 12/2020-101 z 24.11.2021 nasledujúcimi výrokmi cit. „I. Žalovaný je povinný vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie v sume 954,96 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 954,96 Eur od 10.03.2020 do zaplatenia, všetko v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Dojednanie v čl. 4., bode 4.10. úverovej zmluvy zo 14.12.2012 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, v znení cit. „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto ZoÚ, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou vo článku 10., II. Časti Všeobecných obchodných podmienok.“ je neprijateľné a teda neplatné.

III. Vo zvyšnej časti žalobu zamietla.

IV. Žalobkyňi priznáva voči žalovanému 100 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania.“

Označený rozsudok okresného súdu č.k. 8 Csp 12/2020-101 z 24.11.2021 v jeho výrokoch I. a II. nadobudol právoplatnosť dňa 15.01.2022 a vykonateľnosť 01.02.2022.

Výrok III. o zamietnutí žaloby v jej zvyšnej časti, okresný súd odôvodnil nasledovne cit. „V súvislosti so žalobnou žiadosťou žalobkyne vysloviť aj neprijateľnosť dojednania v čl. 7., bode 7.3. úverovej zmluvy zo 14.12.2012, ktoré dojednanie by sa malo týkať poradia započítavania platieb žalobkyne na splatenie istiny, úrokov a poplatkov, okresný súd žalobu zamietol, pretože takéto dojednanie o spôsobe započítavania platieb dlžníka (žalobkyne a spol.) sa nenachádza ani v čl. 7., bode 7.3. úverovej zmluvy zo 14.12.2012, ktorá bod 7. ani nemá a toto dojednanie sa nenachádza ani na inom mieste úverovej zmluvy zo 14.12.2012.“

Rozhodnutie o trovách konania v č.k. 8 Csp 12/2020-101 z 24.11.2021 okresný súd odôvodnil podľa § 255 ods. 1 CSP podstatným úspechom žalobkyne v spore.

O odvolaní žalobkyne proti zamietavému výroku č. III. rozsudku okresného súdu č.k. 8 Csp 12/2020-101 z 24.11.2021, rozhodol Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) uznesením č.k. 7 CoCsp 11/2022-190 z 26.09.2022 a to tak, že krajský súd označený rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku č. III., ako aj v naň naväzujúcom výroku č. IV., rozsudok okresného súdu zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne cit.

„Z obsahu žaloby vôbec nevyplýva, aby ňou uvádzaná neprijateľná podmienka, vo vzťahu ku ktorej bola žaloba zamietnutá, bola obsiahnutá v Zmluve o úvere zo dňa 14.12.2012. Táto neprijateľná zmluvná podmienka bola upravená v článku 7. označenom ako Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, v bode 7.3. obchodných podmienok pre úver - pôžička na bývanie (č.l. 16 až 19 spisu). Tieto obchodné podmienky bez akýchkoľvek pochybností predstavujú iný zmluvný dokument súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

Na tento iný zmluvný dokument priamo odkazuje i článok 4. bod 4.1. zmluvy o úvere, podľa ktorého poskytnutím prostriedkov zo zmluvy o úvere vzniká dlžníkovi, každému spoludlžníkovi a vlastníkovi nehnuteľnosti záväzok tieto peňažné prostriedky tvoriace pohľadávku banky (vrátane úrokov, poplatkov, úrokov z omeškania a zmluvnej pokuty) vrátiť a plniť ostatné povinnosti v zmysle obchodných podmienok pre úver - pôžička na bývanie (OP).

Okrem toho žalobkyňa v podanej žalobe priamo uviedla, že článok 7. bod 7.3. je uvedený v obchodných podmienkach, teda v inom zmluvnom dokumente súvisiacom so spotrebiteľskou zmluvou.

Aj zo žalobného petitu formulovaného žalobkyňou je zrejmé, že článok 7. bod 7.3. nie je obsiahnutý v Zmluve o úvere pôžička na bývanie zo dňa 14.12.2012, ale v inom s touto zmluvou súvisiacom dokumente, ktorým sú obchodné podmienky pre úver - pôžička na bývanie.

Vzhľadom na uvedené povinnosťou súdu prvej inštancie bolo zaoberať sa žalobkyňou namietanou neprijateľnosťou zmluvnej podmienky upravenej v obchodných podmienkach pre úver - pôžička na bývanie súvisiacich s uzatvorenou spotrebiteľskou zmluvou.“

Po vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v krajskom súde zrušenom rozsahu, okresný súd nariadil vo veci pojednávanie na 20.01.2023, na ktorom právny zástupcovia a to tak žalobkyne, ako aj žalovaného, bez ďalšieho zotrvali na svojich skorších vyjadreniach produkovaných v konaní.

Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie vyjadreniami sporových strán a nimi priloženými listinnými dôkazmi a vo vzťahu k opätovne prerokúvanej časti žalobného nároku, zistil tento skutkový stav.

Z listiny označenej ako cit. „Zmluva o úvere pôžička na bývanie“ uzavretej 14.12.2012 medzi žalobkyňou a žalovaným (pôvodným obchodným menom - Poštová banka, a.s.) vyplýva, že žalobkyňa a spol. bol poskytnutý žalovaným úver v sume 10 000,- Eur, ktorý sa žalobkyňa a spol. zaviazali splácať spoločne a nerozdielne v 108 splátkach mesačne po 136,- Eur, ktorá suma mesačnej splátky bola navýšená mesačne aj o poplatok za správu a vedenie úverového účtu v sume 2,50 Eur, takže vrátane tohto poplatku bola mesačná splátka úveru v sume 138,50 Eur. Žalobkyňa a spol. mali zaplatiť za úver náklady v sume 5 043,91 Eur, pri priemernej RPMN 12,29 %, pri RPMN za úver vo výške 10,35 % a pri ročnej úrokovej sadzbe úveru vo výške 8,9 % ročne s tým, že prvá splátka úveru mala byť splatnou 25.01.2013 a posledná splátka 25.12.2021.

V čl. 4., bode 4.6. úverovej zmluvy je uvedené cit. „Právne vzťahy neupravené ZoÚ sa riadia OP, VOP, Sadzobníkom poplatkov, ...“

V čl. 7 označenom ako cit. „Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie“ „obchodných podmienok pre úver – pôžičkanabývanie“ k Zmluve o úvere pôžička na bývanie č. 2586314787 uzavretej 14.12.2012 medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom, sa v jeho bode 7.3 nachádza dojednanie v tomto znení cit. „Platby od Dlžníka sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: na poplatky podľa Sadzobníka poplatkov, úrok z omeškania, úrok z úveru, splátka istiny úveru.“

Podľa výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I veriteľ - Poštová banka, a.s., ktorý 14.12.2012 uzavrel so žalobkyňou a spol. „Zmluvu o úvere pôžička na bývanie“, s účinnosťou od 03.07.2021 zmenil obchodné meno na 365 bank, a.s. (ďalej tiež aj len „žalovaný“).

Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

Podľa § 298 ods. 1 CSP „Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.“

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá

je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.“

Podľa § 53 ods. 5 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.“

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.“

Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.“

Vykonaným dokazovaním mal okresný súd v prvom rade za preukázané, tak ako to konštatoval už aj vo svojom skoršom rozsudku, že medzi žalobkyňou a žalovaným nepochybne existuje občianskoprávny záväzkový vzťah spotrebiteľského charakteru a to titulom nimi uzavretej úverovej zmluvy zo 14.12.2012, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, pretože žalovaný ako právnická osoba poskytol žalobkyni ako fyzickej osobe úver v rámci predmetu svojho podnikania, pričom žalobkyňa nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, t.j. úver jej bol poskytnutý za iným účelom, ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Žalovaný nepopieral postavenie žalobkyne v zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru. Preto nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na posúdenie náležitostí celej úverovej zmluvy, vrátane podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý, ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (zákon o spotrebiteľských úveroch).

Časťou žalobného návrhu, v ktorom rozsahu bola vec okresnému súdu vrátená krajským súdom na nové konanie a rozhodnutie, sa žalobkyňa domáha urečenia neprijateľnosti dojednania uvedeného v čl. 7., bode 7.3. obchodných podmienok, ktoré dojednanie sa týka poradia započítavania platieb žalobkyne na splatenie istiny, úrokov a poplatkov, na aplikáciu ktorých obchodných podmienok ako na ďalší zdroj úpravy zmluvných vzťahov medzi žalobkyňou a žalovaným, odkazuje priamo zmluvné dojednanie čl. 4. bodu 4.6. úverovej zmluvy zo 14.12.2012, na základe čoho možno uzavrieť, že tieto obchodné

podmienky súvisia s označenou úverovou zmluvou a ich ustanovenia majú silu zmluvných dojednaní ovplyvňujúcich rozsah práv a povinností zmluvných strán.

V súvislosti so žalobkyňou požadovaným určením, okresný súd podotýka, že naliehavý právny záujem žalobkyne ako spotrebiteľa na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky, vyplýva priamo z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (Krajský súd v Prešove sp. zn. 1 Co 237/2013 z 18.12.2013) a to bez toho, aby žalobkyňa musela tento naliehavý právny záujem na určení osobitným spôsobom preukazovať.

Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná.

Neprijateľné podmienky nie sú taxatívne vypočítané a súdna prax ich môže judikovať so zreteľom na skutkové a právne okolnosti prípadu. Súdny členský štát môžu judikovať, ktoré zmluvné podmienky sú nekalé (porov. C 237/02, *Freiburger Kommunalbauten*, cit. „Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka, ako je tá, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, spĺňa kritériá požadované nato, aby ju bolo možné kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 93/13 ako nekalú.“)

Ohľadne dojednania v čl. 7., bode 7.3. obchodných podmienok k úverovej zmluve zo 14.12.2012 má okresný súd za to, že toto nebolo so žalobkyňou ako spotrebiteľom osobitne vyjednané, je hrubo nevyvážené, pretože nerešpektuje nepochybný a oprávnený ekonomický záujem spotrebiteľa na tom, aby najskôr splatil istinu úveru, ktorá je základom pre úročenie pohľadávky, ale pripúšťa v tak závažnej otázke, akou je rozhodnutie o účele platby spotrebiteľa ľubovôľu dodávateľa, teda jeho svojvoľné rozhodnutie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky. Zmluvný vzťah sa tak v tejto otázke stáva pre spotrebiteľa netransparentným a konanie dodávateľa nepredvídateľným. Dojednanie vedúce k opísanému stavu je v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané, ale je v rámci kontraktácie nadiktované v režime tzv. štandardnej typovej (adhéznej) zmluvy, je neprijateľným a teda neplatným. Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 8MCdo/13/2014 z 28.05.2014 konštatoval, že § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka (OZ), aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Z uvedeného dôvodu banka (žalovaný) pri započítaní čiastkových úhrad spotrebiteľa titulom splátok úveru mal postupovať podľa § 566 ods. 2 OZ, čo nesporne vyplýva z § 52 ods. 2 OZ. Započítanie splátok, resp. čiastočných plnení najprv na príslušenstvo a až na poslednom mieste na samotnú pohľadávku (istinu), výrazne navyšuje náklady spotrebiteľa spojené s úverom oproti situácii, ak by sa jeho platby použili v súlade s úpravou § 566 ods. 2 OZ. Záverom teda možno konštatovať, že uvedená zmluvná podmienka nielenže zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, pretože nerešpektuje jeho vôľu a oprávnené záujmy a umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy, ale odporuje aj § 52 ods. 2 OZ v spojení s § 566 ods. 2 OZ. Okrem toho uvedené dojednanie, ktoré takýto postup žalovaného umožňovalo, neoblo žalobkyňou podpísané a určite nebolo individuálne dojednané. Podľa citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah, čo bolo aj v danom prípade. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané a podľa ust. Občianskeho zákonníka sa považujú za neplatné.

Argumentačne podporne možno podotknúť, že identická zmluvná podmienka už bola právoplatne určená za neprijateľnú aj rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 29 Csp 25/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6 Co 71/2019; ako aj rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 29 Csp 6/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7 Co 61/2019, či

rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 29 Csp 198/2019 z 24.06.2020 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 9 CoCcp 40/2020 z 12.11.2020.

Vzhľadom na uvedenú judikatúru v iných obdobných veciach, iných spotrebiteľov, okresný súd majúci zo svojej rozhodovacej činnosti vedomosť o odvolacej obrannej argumentácii žalovaného, ešte uvádza, že spotrebiteľ má právo, aby súd určil neprijateľnosť podmienky v jeho konkrétnej veci s cieľom dosiahnuť právnu istotu. Ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka v tomto smere nepredstavuje prekážku určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky v individuálnej veci spotrebiteľa, ktorá už bola určená ako neprijateľná v individuálnom spore iného spotrebiteľa. Z tohto samotného zákonného ustanovenia vyplýva priamo právny záujem žalobcu ako spotrebiteľa na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorá spôsobuje nerovnováhu v postavení účastníkov zmluvy.

Okrem toho spotrebiteľ má teda právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky (posudzuje sa, či zmluvná podmienka je z objektívneho hľadiska spôsobilá negatívne zasiahnuť do práv spotrebiteľa), ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú, tj. či tak činí pred vstupom do zmluvného vzťahu s dodávateľom, počas jeho trvania, alebo až po zániku zmluvného vzťahu. Danosť právneho záujmu na zabezpečení právnej istoty, ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami nie je časovo limitovaná. Tento výklad je v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany (porov. spojenie prípady C-154/15, C-307/15, C-308/15).

Podľa § 255 ods. 1 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.“

Podľa § 255 ods. 2 CSP „Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

Podľa § 396 ods. 1 CSP „Ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.“

Podľa § 396 ods. 3 CSP „Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.“

Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania a to podľa zásady úspechu v konaní podľa § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom konaní mala žalobkyňa plný úspech tak v prvostupňovom, ako aj v odvolacom konaní, preto okresný súd priznal v spore úspešnejšej žalobkyni voči neúspešnému žalovanému 100% nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania, t.j. keďže konanie sa posudzuje ako celok, priznal jej tento nárok tak vo vzťahu k prvostupňovému, ako aj k odvolaciemu konaniu. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.). Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.